

kunne gaa ud fra, at han er sikret ved de nye Regler.

Det følger af § 48, 1ste Stykke, at Udtrykket „ældre Navnegældsbreve“ ikke omfatter Ihændeavgældsbreve, der inden Lovens Ikrafttræden er blevet forsynet med en unoteret Paategning om, at Fordringen tilkommer en bestemt Person.

Til § 48.

Bestemmelsen i § 12 om Nødvendigheden af Skyldnerens Medvirken, for at en Paategning skal kunne gøre et Ihændeavgælds brev til et Navne- eller Ordregælds brev, er her gjort anvendelig paa ældre Gældsbreve, hvad enten Paategningen er givet før eller efter Lovens Ikrafttræden. Det er nødvendigt at anvende Bestemmelsen ogsaa i det førstnævnte Tilfælde for ikke fremtidig at faa to Sæt Retsregler paa dette Punkt, og desuden vilde det af praktiske Grunde være uheldigt at lade det komme an paa, om Paategningen er givet før eller efter Ikrafttrædelsen, idet unoterede Paategninger — og det er jo kun disse, der mister deres retlige Betydning ved den nye Regel — i Almindelighed ikke er dateret.

Efter Hovedreglen i § 44 vilde Bestemmelsen i § 20 om, at visse Afdrag med frigørende Virkning kan betaales til Overdragere, være anvendelig ved Betaling efter Lovens Ikrafttræden ogsaa, naar Overdragelsen er sket forinden. Hvor dette er Tilfældet, synes det imidlertid af Hensyn til Erhververen ikke mindst i Tilfælde af Pantsætning betænkeligt at anvende denne nye Regel paa Forholdet. Dette gælder dog ikke ubetinget. Naar det ligefrem kan lægges Erhververen til Last, at han ikke har givet Skyldneren Meddelelse om Overdragelsen, jfr. herved Bemærkningerne til § 20, 1ste Stykke, 2det Punktum, er der formentlig ingen Grund til at beskytte ham mod den nye Regel.

Det foreslaas derfor, at den omhandlede Bestemmelse — hvor Overdragelsen er sket før Lovens Ikrafttræden — kun skal anvendes, dersom Erhververen »forsømmer« at underrette Skyldneren om Overdragelsen.

Til § 49.

Efter Hovedreglen i § 44 finder Bestemmelserne i § 25 om Ophør af Kuponers Gyldighed ogsaa Anvendelse paa Kuponer, der er forfaldet til Betaling inden Lovens Ikrafttræden. Ifølge de i § 49 foreslaaede nærmere Regler skal dog ældre Ret — idet de i § 25 omhandlede 3 Aar først regnes fra Ikrafttrædelsen — komme til Anvendelse, hvor dette medfører et tidligere Ophør af Kravet. Hvis man antager, at Udbyttekuponer nu er undergivet Lov af 22. December 1908, forældes en før Lovens Ikrafttræden forfaldet Kupon altsaa ved 5 Aars Fristens Udløb inden 3 Aar efter Ikrafttrædelsen. Men hvis de 5 Aar først udløber senere og Kuponen forevises, inden 3 Aars Fristen udløber, bevirker Reglen i § 25, 3die Stykke, at Kuponen ikke forældes efter Loven af 1908, men først ved Udløbet af den almindelige Forældelsesfrist af 20 Aar.

De her foreslaaede Regler stemmer med Overgangsreglerne i Forsikringsaftalelovens § 128, jfr. ogsaa Lov af 22. December 1908 § 5.

Til § 50.

Den ved § 44 hjemlede Anvendelse af Reglerne i § 33 paa ældre Kontrabøger indskrænkes her saaledes, at Udstederen kan paaberaabe sig Bestemmelser i Vedtægter (Forretningsbetingelser) om Udbetaling til Ihændeavgiveren, selv om Bestemmelserne ikke er indført i Bogen paa iøjnefaldende Maade, jfr. § 33, 1ste Stykke, naar blot Vedtægterne er optaget i Bogen.

Bestemmelsen i § 50 angaar kun § 33, 1ste Stykke, ikke Reglen i 2det Stykke om Opgivelse af det Navn, Kontoen lyder paa. Er Udbetaling sket til en uberettiget Ihændeavgiver, der ikke har opgivet Navnet (eller et eventuelt Mærke), kan det altsaa ikke hjælpe Udstederen, at han iøvrigt kan paaberaabe sig en Vedtægtsbestemmelse om Udbetaling til enhver, der møder med Bogen.

Til § 51.

De i Kapitel 5 indeholdte nye Regler om Notering skal naturligvis ogsaa anvendes paa ældre Gældsbreve, jfr. § 44. Dette